

הרי גופים מוחלקים ושמות מוחלקים. נראה דכדי נקט שמות מוחלקין שהרי זה על שלשה נשים נדות בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ואע"פ שהן שם אחד כלומר שכולן נשים לאיש אחד כדמפרש [בכריתות פ"ג] (דף טו.)

של ג' בני אדם לאו דוקא דה"ג ג' אלמנות של אדם אחד וכן משמע מדמשני אלא שבא על אלמנה אחת ג' ביאות ולא משני שבא על שלשה אלמנות של אדם אחד מכלל דה"ג חייב שלשה: פ"ג ב"ג שבא ע"פ אחותו אלמנה. מימה מאי קאמר כסמוך דרבי שמעון לית ליה איסור חל על איסור אימא דאיסור חל על איסור לית ליה איסור מוסף אית ליה והאי איסורא מוסף הוא גבי אחותו שהרי מעיקרא היה האיסור משום אחותו וכשתאלמנה איסוף זה איסור אלמנה [דהוי איסור מוסף] לגבי משום מלמנה שאינו אחיו וכל השנים האסורות לכ"ג אסורות ח"ל נמשות [מלמנה] ו"ל דאיתא בצרייתא אחרת [דרבי שמעון אפילו איסור מוסף לית ליה] ח"ל יש לומר דהכי מייתי כיון דר"ש לית ליה איסור חל על איסור ח"ל כי הויא דאסור חל על איסור הכפורים דלא חל איסור יוס הכפורים שהיא זכרת על איסור נבלה שהיא נבלה ח"ל הכי אית לן למימר דלית ליה איסור מוסף כי דאיסור קל על איסור חמור כי הויא דכ"ג שבא על אחותו אלמנה [ש] מ"ט

נויר שהיה שופה וכו'. [וכל הני חייב זמלקות קא מיירי: לא לריכא שבה. ביאה אחת על אלמנת ראוין שהיתה וכו': איסור מוסף איש ליה. שהוא חל על איסור כשהאיסור השני מוסף עליה לאוסרה זמה שהיתה מותרת לו מחמת איסור ראשון אית ליה שהוא חל אע"פ שהיתה אסורה לו מחמת איסור ראשון להתחייב שמים הילכך צומן שהן כסדר יש צבולן איסור מוסף כדמפרש ואילו אלמנה לא היתה אסורה לכהן הדיוט: נאגרשה מגו דאיסוף עלה. מחמת שם גרושה איסור אלל הדיוט שהיתה מותרת לו: איסוף זה איסור גרושה אלל כ"ג. ואע"פ שאסורה לו ככר ומיחייב שמים: למיכל כפרומה. אם נת כהן היא: מגו דאיסוף זה איסורא. משום חללה למיכל כפרומה כדליפני מלא יחלל דמתחללה מקדושתה: איסוף זה איסור לגבי כ"ג ללקות ח"ל משום חללה: מאי איסור מוסף איש זה. זמה נאסרה [ש] משום זה שלא נאסרה קודם לכן: הואיל וסם זנות פוסל אפי' בישראל. כגון אם זינתה תחמי נאסרת על זעלה הכא נמי אע"ג דהאי זנות לאו תחת זעלה הוא מיהו שם זנות אשכחן זיה מוסף זעלמא: על שהוא זיקא. והוא אשה צמוליה יקח וסמך ליה אלמנה וגרושה וחללה זונה לא יקח כל שאתה קורא זה כשהיא צמולה יקח דלחיה לכ"ג ישנו צבול יקח אם היתה אלמנה: פרט לג"ג וכו'. שאינו לוקה עליה משום איסור כהונה אלא משום איסור אחותו: פטור. מכרת מלא אמי איסור יוס כפורים ומיחל לאיסור נבילה דקדים אם נתנבלה מערב יוס כפורים הרי קדם איסור נבילה ואם נתנבלה היתה עליו מנעבר משום אסורה היתה עליו מנעבר משום אסורה ח"ל: איסור חמור על איסור קל יוס כפורים שהוא זכרת על איסור נבילה שהוא צלוא: אלל איסור קל כו'. כגון אלמנה לכהן גדול על איסור אחותו שהיא זכרת: ואיכא דאמרי הא מני. דאיטריך ליה למילף דלא ליחול איסור אלמנה לכ"ג על איסור אחותו: רבנן היא. דאמרי איסור חל על איסור הילכך איטריך להו למילף דה"מ איסור חמור על איסור קל אלל קל על חמור לא חייב: איסור כהונה שאני. שריצה בהן הכתוב מצות ימירות [הילכך אפילו קל על חמור דעלמא ליחול קא משמע לן: זונה משוי לה. פשיטא [שהיא] דוונה משוי לה דהא נבילה זעילת פסול ואסורה לכהן משום זונה אלל הא מייצעי' לי חללה מי משוי לה ללקות כהן עליה משום חללה או לא: לכ"ג מייצעי'. מהדיוטותו זונה

לא יקחו [ויקרא כג] ללמדך שאם זונה וחללה וגרושה היא לוקה עליה ח"ל משום גרושה כ"ג אע"פ שנאמרו [לו] צו נבלה אחת: פשיטא מיגרע גרע. צממיה וכי מפני שנעשה כ"ג נתמעטה קדושתו הלא מהדיוטותו נתלקה עליו לשי' לאוין: כך חלוקה אלמנה מגרושה כו'. שאם היתה אלמנה וחללה זונה חייב על כל אחת ואחת [שהיא] ודאי דה"ג חייב שלשה: פ"ג ב"ג שבא ע"פ אחותו אלמנה. מימה מאי קאמר כסמוך דרבי שמעון לית ליה איסור חל על איסור אימא דאיסור חל על איסור לית ליה איסור מוסף אית ליה והאי איסורא מוסף הוא גבי אחותו שהרי מעיקרא היה האיסור משום אחותו וכשתאלמנה איסוף זה איסור אלמנה [דהוי איסור מוסף] לגבי משום מלמנה שאינו אחיו וכל השנים האסורות לכ"ג אסורות ח"ל נמשות [מלמנה] ו"ל דאיתא בצרייתא אחרת [דרבי שמעון אפילו איסור מוסף לית ליה] ח"ל יש לומר דהכי מייתי כיון דר"ש לית ליה איסור חל על איסור ח"ל כי הויא דאסור חל על איסור הכפורים דלא חל איסור יוס הכפורים שהיא זכרת על איסור נבלה שהיא נבלה ח"ל הכי אית לן למימר דלית ליה איסור מוסף כי דאיסור קל על איסור חמור כי הויא דכ"ג שבא על אחותו אלמנה [ש] מ"ט

א. לגבי משוח שבער ולגבי משוח מלחמה. מוס' הלא"ש. דלמחר הוא אסורה לכה"ג שיחמה אחריו של זה. ריע"ב. שהיה מותר בה קודם שנעשית אלמנה ונעשיו היא אסורה לו. מ"ט. כ. כדאיתא ביבוא בסוף פרק בא לו וכו' ושמינן ליה לו וכו' דלית ליה איסור חל על איסור באיסור כולל ובאיסור מוסף אית ליה בפרק ד' ארין. שם. ג. בפרק ד' ארין גבי נשי חיי ואח"כ נשא מת דקאמר ר' יוחנן חייב אלא משום אחות אשה בלבד ולא חייל עליה איסור אשת אב [אע"ג דאיתוסף בה איסור לגבי שאר ארין. מוס' שבעות כד: ד"ה ומנן.]

תורה אור השלם

- אלמנה וגרושה ויחללה וזה אית אלה לא יקח יב אב בחולה מעמי' יקח אשה.
- והוא אשה בחוליה יקח: ויקרא כא ג'

מוסף רש"י

האוכל נבילה ביום הכפורים. שנוג, פטור. ממטא, דלון איסור יוס הכפורים על איסור נבלה, ואם צו ביום נתנבלה אפילו הכי היתה אסורה קודם יוס הכפורים משום אכר מן החי [פסחים ד.]. דלא חמי כרת דיוס הכפורים וחיל על איסור נבלה או לאיסור אכר מן החי אם לא נתנבלה מעבר (שבועות כד. ובענין בריכות כד.) דלא אמרינן מינו דלמי יוס הכפורים ואיתוסף איסורא לגבי שאר מילי איתוסף נמי לגבי נבלה, ור"ש לעמייה דלמיר כנסת כרימות (כג.) דלפילו איסור חמור לא חמי וחיל על איסור קל (מיר ד.)

דאיתוסף לה איסורא למיכל בתרומה הוא איסור מוסף, דאיסור מוסף באותה חתיכה דאמרינן בשבועות שתי' [שם] כשנוסף לחתיכה זו איסור מפני האיסור השני שאוסרה אסורא לגבה איתוסף נמי להדיט. וכן נמי אם נוסף לה איסור בה שהיתה מותרת בה כדבא דגרושה שנעשית חללה אם היתה בת כהן היתה מותרת בתרומה נעשית חללה ואסורה בתרומה מגו דאיתוסף בה איסורא לגבי תרומה איתוסף נמי איסורא לגבי כהן שחייב עליה אף משום חללה אפילו היתה בת ישראל, דשם חללה איסור מוסף הוא שאם היתה בת כהן אוסרה לחתיכה בתרומה שהיתה מותרת בה כדכתבינן. אסורה. שכהן לוקה עליה אף משום גרושה. חללה למה נאמרה. הרי אסורה לכהן הדיט. אין חללה. מסדר הענין אתה למד שלא כתב חללה אחר זונה מפני [שמצינן] שם זנות פוסל [בישראל] כדלעיל, אלא כתבו אחר אלמנה וגרושה שאין איסורן נוהג אלא בכהנים. כאן, ככהן גדול. להלן, ככהן הדיט. חולין. חללים דכתיב ככהן גדול ולא יחלל. הילכך. ק' אין חללה אלא מאיסור כהונה.